

तिर्यक्स्थितिः स्यात् तथा स्त्रीकारे च भूवतारयोरपि विषयतो-
नततोन्नतत्वेन दृश्यत्वापत्तिः अयनयोश्च तिर्यक्स्थितत्वा-
पत्तिश्च न च तथा दृश्यते सदा एकरूपेणैव तयोर्दर्शनात्
न च तयोरतिदूरस्थत्वात् न तथा लोकानां सम्भाव्यते
इति वाच्यं भवत्कस्य भुवलग्नत्वेन न च तत्कक्षाद्विजृम्भ-
तया भुवस्य सिद्धतया न च तत्कक्षायाश्च सूर्यकक्षायाः
परिगुणान्नरितत्वात् तदानीं सूर्योर्द्विस्थितस्य भूमण्डलस्य
ततोऽत्यान्तरेण स्थितेरतिदूरस्थत्वाभावात् सूर्यावस्थितिः
काले च अधिक्तान्तरे भूमेः सत्त्वायशप्रकृतापत्तेः । तावद्भि-
र्योजनैः भूपरिच्छिन्नपूर्वपञ्चमतारात्मकमत्स्थस्य नतोन्नत-
तयः तिर्यक्स्थिताश्च दर्शनापत्तेर्विजृम्भेपत्वात् । किञ्च सूर्यो-
र्द्विस्थितिकाले सूर्येण सहैकराशिगतानां कुजजीवशन्या-
दीनामासञ्चतातारतम्येन तेषां स्थूलत्वतारतम्येन दर्शना-
पत्तिः । इत्यादि बह्व्यक्त्यवसति विस्तरभयाद्विरम्यते ।
सि० शि० भूटतादिमानसुक्तं यथा “प्रोक्तो योजनसंख्यया
कुपरिधिः सप्ताङ्गनन्दाब्जय४६६७स्तद्वाराः कुभुजङ्गसा-
वत्तुभुवोऽप्यु८१ इय प्रोच्यते योजनम् । यास्योदकपुरयोः
पलान्तरद्वयं भूवेदं भांशश्च६० इत् तद्भक्तस्य पुरान्तराध्वन
इह ज्ञेयं सप्तं योजनम्” सि० शि० । “भूपरिधेरुपपत्ति-
र्गोत्रे कथिता । योजनलक्षणं गणिते कथितमस्ति । तथा-
प्यत्र यदुच्यते तत्वेदं कारणम् । भूरेकैव किन्तु यत्पार्य-
भट्टादिभिराचार्यैः सत्यपि निवामके पलांशदर्शनेऽन्यथा-
न्यथा तत्प्रमाणमभिहितं तत्र षट्सप्ताष्टयमङ्गुलं
कनिष्ठिकादिभेदेन शास्त्रे दृश्यते । तेनाभिप्राये-
णाऽन्येन वा तथोक्तम् । यास्योत्तरयोः पुरयोः
पलांशान् बह्व्यमाणप्रकारैर्कृत्वा तेषामन्तरेणानुपातः ।
यदि भांशपरिधौ दक्षिणोत्तरमण्डल एतावत् पलान्तरं
तदा मूपरिधौ पुरान्तरे किमिति । यत्तत्त्वं तावन्तो
विभागाः पुरान्तरस्य । कथ्यन्ते । यावानेको विभागस्ता-
यद्योजनं ज्ञेयम् । तादृशैर्योजनैर्देशान्तरं कर्तव्यमित्यर्थः”
प्रमि० । इदानीं भूपरिधिस्फुटीकरणं मध्यरेखां चाह ।
“लम्बज्यागुणितो भवेत् कुपरिधिः स्पष्टस्तिभज्याहृतो
यद्वा हादशसंगुणः स विषुवत्कर्णेन भक्तः स्फुटः ।
यत्तद्गोच्छयिनीपुरोपरि कुरुक्षेत्रादिदेशान् स्पृशत् स्पर्शं
मेरुगतं पुष्पैर्निगदिता सा मध्यरेखा भुयः” सि० शि० ।
रेखापुराण्याह स्त्रीपतिः “लङ्का कुमारी नगरी च
काञ्ची पामाटमद्रिय सितः पडासः । श्रीवल्लभगुल्मं
च पुरी ततश्च माहिष्मती गोच्छयिनी प्रसिद्धा ॥ स्यादा

अमोऽस्माद्वरं सुरस्यं ततः पुरं पट्टशिवाभिधानम् ।
 श्रीगर्गाटं च सरोहिताख्यं स्थानेश्वरं श्रीतगिरिः
 सुमेरुः ॥ इतीय यास्योत्तरगां धराया रेखाभिर्गं गोड-
 विदे वदन्ति । अन्यानि रेखास्थितिभाङ्गि लोके ज्ञेयानि
 तज्ज्ञैः पृष्ठभेदनानि ॥

पहाणां प्रतिदिनं खक्काव्योजनगतिमानं सि०शि० उक्तम्
 “कलपोद्भवैः क्षितिर्दिनैर्गगनस्य कक्षा भक्ता भवेद्दिन-
 गतिर्गगनेचरस्य । पादोनगोऽक्षधृतिभूमितयोजनानि
 ११८५.८ १४५ खेटा व्रजन्त्यह्निदिनं निजयत्नं नीमं” सि०शि०
 अत्रोपपत्तिः । यदि कल्पदिनैः खक्काव्योजनानि गच्छति
 तदैकेन क्षिति । फलं दिनगतियोजनानि । तानि
 च सूक्तत्वेन तावत् पादोनगोऽक्षधृतिभूमितानि स्युः”
 पहाणां दिनभुक्तिमाह” प्रमि० । “महीमितादहर्गणात्
 फलानि यानि तत्कलाः । भवति मध्यमाः क्रमा-
 न्नभःसदां द्युमुक्तयः । समा गतिस्तु योजनैर्नभः-
 सदां सदा भवेत् । कलादिकल्पनावशान्मुद्रदुता चला
 कृता” सि०शि० । “अत्रोपपत्तिस्तैराधिकेन । पूर्वं गति-
 योजनामिका पहाणां तल्यैवेत्ता । इदानीमतलत्रा सा
 कलादिकल्पनावशत् । इदानीमतलत्रत्वे कारव्यमाह प्रमि०

“कक्षाः सर्वा अपि दिविसदां चक्रलिप्राङ्गितास्त्य
 वृत्ते लघुप्रो लघुनि महति स्युर्महत्त्वस्य लिप्राः । तस्या-
 देते शशिजभ्युजादित्यमौमेव्यमन्दा मन्दाक्रान्ता इव
 शशधराङ्गानि यान्तः क्रमेण” सि०शि० । “यतः सर्वा
 अपि कक्षाश्चक्रलिप्राभिरेवाङ्गिताः । अतो महति वृत्ते
 महत्यो लिप्राः स्युः । लघुनि लघुप्रः । तद्यथा चन्द्र-
 कक्षा सर्वाधस्या लघुः । तस्यामेका कला पञ्चदशभि-
 र्योजनैर्भवति । शनेः कक्षा सर्वोपरिस्था सा महती
 तस्यामेका कला योजनानां षड्भिः सङ्घत्त्रैरेकसप्त-
 त्वेनै-५६२६ भवति । योजनं चतुःक्रोशमेव । अत-
 यन्दात् सकाशादूर्ध्वोऽस्या बुधशुक्रादयः क्रमेण मन्दा-
 क्रान्ता मन्दगतय इव भान्ति” प्रमि० ।

पहाणां तुङ्गादिपरिधिभेदकारणम् सि०शि० उक्तं
 यथा “उच्चस्थितो व्योमचरः सुदूरे नीचस्थितः स्थान्नि-
 निकटे वरित्वाः । अतोऽणुविम्बः पृथुलश्च भाति भानो-
 स्तथासञ्चसुदूरवर्त्ती” सि०शि० । इदानीमन्यद्वक्तुं प्रका-
 रान्तरमाह” प्रमि० । “उक्ता मयैषा प्रतिवृत्तभङ्गा
 युक्तिः पृथक् ओत्तरसंभवमार्धम् । स्पष्टीकृतेस्तां पुनरन्य
 माह” नीचोऽवृत्तस्य च यच्चमि भङ्गा” सि०शि० ।